

overgå til sygedagpenge efter reglerne i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Bestemmelsen i stk. 3 tager sigte på de situationer, hvor en orlov afbrydes enten definitivt eller af længere varighed. En beslutning om at afbryde en orlov bør overvejes grundigt, og er beslutningen først truffet, er den bindende i den forstand, at såfremt orloven ønskes genoptaget, må betingelserne for at gå på orlov for det første være opfyldt, og for det andet må der indgives fornyet ansøgning til Arbejdsformidlingen. En kortere afbrydelse af orloven, fx på grund af en uges ferie eller sygdom af kort varighed, medfører ikke, at der skal indgives ny ansøgning.

Til nr. 17. (§ 19, stk. 9)

Da der i sin tid blev indført bestemmelser om, at også de ikkeforsikrede lønmodtagere og ikkeforsikrede selvstændige erhvervsdrivende kunne få børnepasningsorlov, og at kommunerne skulle udbetale orlovsydelsen, var det en klar forudsætning, at kommunerne kun fungerede som udbetalingsorgan for en statslig ydelse, som kommunerne ikke selv, men derimod staten fuldt ud skulle betale. Dette ses også af, at udgifterne som følge af orlovsloven er en lov-bunden udgift på finansloven. Imidlertid har dette ikke stået klart udtrykt i orlovsloven. Af ordens- og overskuelighedshensyn indsættes der nu en bestemmelse, som klart tilkendegiver, at kommunerne skal have refusion fra staten af udgifterne til orlovsydelse.

Til nr. 18. (§ 19, stk. 11)

Bestemmelsen er en konsekvens af formaliseringen af, at kommunerne har krav på refusion af udgifterne til orlovsydelsen til ikkeforsikrede lønmodtagere og ikkeforsikrede selvstændige erhvervsdrivende. Desuden skabes grundlag for udstedelse af nærmere regler i bekendtgørelsesform i lighed med de regler, som gælder for arbejdsløsheds-kassernes udbetaling af orlovsydelse.

Til nr. 19 og 20. (§ 21, stk. 4 og 5)

Der tilsigtes ikke nogen realitetsændring med fjernelsen af henvisningen til §§ 79-82 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i § 21, stk. 4, og indførelsen af en selvstændig adgang til regelfastsættelse i § 21, stk. 5. Reglerne for regnskabsaflæggelse, revision, tilsyn osv. vil forblive stort set uændrede, men da Arbejdsmarkedsstyrelsen er den ansvarlige myndighed vedrørende udbetaling af orlovsydelse, forekommer det naturligt at skabe hjemmel til udstedelse af en bekendtgørelse på området med direkte hjemmel i orlovsloven i stedet for som hidtil at an-

vende et regelsæt, der forudsætter Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen som ansvarlig myndighed.

Til nr. 21. (§ 21, stk. 7)

Med udvidelsen af bemyndigelsesbestemmelsen er det hensigten at skabe en klarere hjemmel for de administrativt fastsatte regler, som sikrer, at selvstændige erhvervsdrivende ikke fortsat bidrager til den selvstændige virksomhed under orloven.

Til nr. 22. (Overskriften forud for § 21 a)

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 23. (§ 21 a, stk. 6)

Arbejdsmarkedets Ankenævn har ønsket, at der i lighed med anden lovgivning, hvorefter der kan klages til ankenævnet, indsættes en bestemmelse om, at ankenævnet i særlige tilfælde kan se bort fra klagefristen på 4 uger. Dette ønske imødekommes med det nye stk. 6.

Til nr. 24. (§ 21 b)

Bestemmelsen har til formål at præcisere, at i tilfælde af, at betingelserne eller forudsætningerne for bevilling af orlov ikke længere er opfyldt, skal Arbejdsformidlingen kalde bevillingen tilbage, og arbejdsløsheds-kassen eller kommunen skal sørge for, at udbetalingen af orlovsydelse standses. Arbejdsløsheds-kassen eller kommunen skal derefter tage stilling til, om allerede udbetalt orlovsydelse skal tilbagebetales, og om der evt. foreligger så graverende forhold, at yderligere sanktioner skal tages i anvendelse. For arbejdsløsheds-kassernes vedkommende har dette hele tiden været tilfældet, og hjemmelen til det findes i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., mens der for kommunerne ikke har eksisteret en egentlig hjemmel til at rejse tilbagebetalingskrav osv. ud over, hvad der indeholdes i almindelige retsgrundsætninger. Stk. 2 indebærer, at arbejdsløsheds-kassen også kan træffe afgørelse om tilbagebetaling i konkrete tilfælde, hvor Arbejdsformidlingen ikke har tilbagekaldt hele bevillingen. En bestemmelse svarende til stk. 3 er gældende for godtgørelse på AMU-området.

Til § 2

Til nr. 1. (§ 38, stk. 5)

For at forhindre skævvridninger mellem unges brug af SU-berettigende uddannelser og AMU-uddannelser indføres en særlig godtgørelse til unge i aktivering efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspoli